



Ancak böyle bir "adalet yürüyüşü" sonuca ulaşır 29 Ekim 1923 tanıktır

21.06.2017



Türkiye gün geçtikçe bırakın hukuk devleti olmayı, kanun devleti hatta devlet olmaktan uzaklaşıyor! Devlet "**aklının**" yerini, kendini hukuk ve siyasi ahlak ile sınırlı görmeyen, hissetmeyen kişi "**aklı (!)**" alıyor. Oysa devlet denince gücünü ve meşruiyetini hukuktan alan, kişilere bağımlı ve onlarla kaim olmayan kurumlar ve kurallar bütünlüğü akla gelir.

Emperyalizm, günümüzde Ortadoğu ve Türkiye üzerindeki planlarını etkisi altına aldığı kişi veya kişiler üzerinden gerçekleştirmektedir. Kurumları çökertilmiş, devleti devlet yapan kuralları yok edilmiş, bağışıklık sistemi felç edilmiş, kimyası ve değerleri ile oynanmış Türkiye, kişiler üzerinden teslim alınmaktadır.

Bu bağlamda olayı kişiselleştirmeksizin yahut fetişleştirmeksizin belirtmek gerekir ki CHP milletvekili Sn. Enis Berberoğlu'nun, henüz hüküm kesinleşmeden, inandırıcı olmayan ve soyut gerekçelerle tutuklanması hukuk devleti ve güvenliği adına kabul edilebilir, sineye çekilebilir bir durum değildir. Üstelik tüm duruşmalara gelmişken. Üstelik karar henüz kesinleşmemişken. Üstelik, dokunulmazlıklar kaldırılmış olsa bile Anayasanın 83/3.maddesi varken! ("*Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesi hakkında, seçiminden önce veya sonra verilmiş bir ceza hükmünün yerine getirilmesi, üyelik sıfatının sona ermesine bırakılır; üyelik süresince zamanaşımı işlemez*"). Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullar, üzerine oynanan oyunlar ve Ortadoğu'daki gelişmeler dikkate alındığında bu yapılanın "**basit**" veya "**sıradan**" bir yargısal işlem olduğunu, hatta "**yargısal**" bir işlem olduğunu düşünmek saflık olur. Her şeyde olduğu gibi "görünür" olanın, "**görünmez**" arka planına bakmak gerekir...

Küresel güçler; Ortadoğu'da, Kıbrıs'ta, Ege'de Türkiye'nin yaşamsal çıkarlarına son darbeyi vurabilmek adına ülkede gündemi değiştirecek, toplumsal gerilimi artıracak yeni "**açılımlar!**" ve uygulamalar peşinde. Şu halde tüm bunlar, sadece FETÖ ile de açıklanamaz. Tekrarlamakta fayda var: Büyük fotoğrafta FETÖ, kendi iradesi olan, bağımsız bir yapı değil. "Özel görevli" bir taşeron, tetikçi, hizmetçi ve uşak! Bakılması gereken arkasındaki asıl güç. Zaten bu yapı kendisine boşuna "**hizmet hareketi**" demiyor! Yaptığı şey emperyalizme hizmet. Ancak bu açık gerçeği vurgularken; ruh kökleri aynı olan, aynı şekilde "gayrı milli", "ümmetçi", "mezhepçi" bir anlayışa sahip olan, bizzat Cumhurbaşkanı'nın ifadesi ile varmak istedikleri "**menzil**" aynı olan iktidarı ve onun temsilcilerini, gerçekçi olmayan, zorlama, "**romantik**" ve "**derin!**" analizlerle bir anda "anti-emperyalist" ve "**milli**" hale getirmenin, günahlarından arındırıp "vaftiz etmenin", ona hak etmediği bir destek ve övgü sunmanın da doğru bir yaklaşım olmadığını not edelim.

Aslolan, FETÖ'nün arkasındaki gücü, güçleri görebilmek kadar onların yerli işbirlikçileri ve yol arkadaşlarını da görebilmektir. Kişiler ve roller bu denli çabuk değişmez. Hele ki senarist ve senaryo değişmemişse! "**Kandırılmama**", "**kanmama**", sadece iktidarlara özgü bir yükümlülük de değildir.

MANEVİ BİR YÜRÜYÜŞTÜR

Bu çerçevede "**Adalet Yürüyüşü**" ne gelirse;

Bunun zamanlaması, planlaması, biçimi, içeriği, buna bağlı söylemleri bir yana bırakarak baştan şunu belirtmek yerinde olacaktır: Bu bir siyasi "tercih"tir ve her tercih gibi öncelikle saygı duyulması gerekir. Ancak bunun yanı sıra her "tercih" gibi

(samimi ve dürüstçe olmak kaydıyla) onaylanmaya da, eleştiriye de, "risklere" de açıktır. Mesele, bu tercihin yerinde olup olmasıyla da ilgili değildir, bunun ötesindedir. **Bu yazı da, bu tercihin "sorgulanması" amacına yönelik olmayıp, gerekli olmayan bir mutlak "destekleme" veya "karşı çıkma" ikilemine de düşmeksizin kendi bakış açısına göre olması gereken "içeriğine" ve "varış noktasına" ilişkindir.**

Şöyle ki:

"**Adalet**", önemli ve kutsal bir kavramdır, ancak soyuttur. Bir idealdir. Yol gösterici ve yön tayin edicidir. Bu soyut ama gerekli ve anlamlı ideal somutlaştırılmazsa tehlikelidir. Tehlikelidir çünkü; içi doğru doldurulmazsa, özünden koparılp çarpıtılırsa, başka amaçlarla kullanılırsa, koruyucu bir şemsiye olmaktan çıkarak keskin bir kılıca dönüşür. Adaletin somut görünümü; ulusal egemenliği esas alan kuvvetler ayrılığı, hukuk güvenliğini sağlayacak olan hukuk devleti ve bağımsız yargıdır. Cumhuriyettir, eşitlik, üretmek ve üretileni hakça bölüşmektir. Adalet; hiç bir kimliğine bakılmaksızın, hiç kimseden esirgenmeksizin ona ihtiyaç duyan herkesin yaşamsal besinidir. Devletin, toplumsal barışın temeli ve omurgasıdır. Kişilerle ve olaylarla kaim değildir. Adalet, cismin sıvı veya gaz hali gibi içine girdiği kabin şeklini almaz. Katıdır, eğilip bükülemez. Kendisi bizatihi herkesi ve her şeyi içermesi gereken bir kaptır, koruyucu bir şemsiyedir.

Bu bağlamda:

- Gerçekte "**Adalet Yürüyüşü**"; kilometrelerle ifade edilebilecek fiziksel bir yürüyüş değil, ruhsal, manevi bir yürüyüştür. Uzun soluklu, meşakkatli, **ideolojik** bir yolculuktur. Bir şuurdur. İlkelilik ve tutarlılık gerektirir.
- "**Adalet Yürüyüşü**"; zikzak yapmadan, yalpalamadan, yapay rüzgarlarla savrulmadan, kim ne der diye düşünmeden kendi kimliğiyle doğru bildiği yoldan yürümektir. Adalet yürüyüşünün yolu engebeli olabilir, ancak zikzaklı ve eğri olamaz, düz olmalıdır. Sisli olabilir, ama puslu olamaz, net olmalıdır. Bu düzlüğü ve netliği sağlayacak şey ise ideoloji ve kimliktir. Çünkü ideoloji, korkulması gereken bir şey olmayıp, yön duygusu veren bir pusuladır. Çünkü ideoloji; tarihin imbiğinden geçmiş evrensel değerler ile milli değerlerin harmanlanması (hormonlanması değil !) ile ortaya çıkan, her alanda yansımaları gösteren düşünceler ve değerlerin düzenli, sistematik toplamıdır. İdeoloji ve kimlik, emperyalizme karşı bir bağımsızlık sistemi ve kalkandır. Bu olmaksızın varılacak yer, emperyalizmin kucağıdır! Bunun için "**reel politik**" veya "**dünya dengeleri**" maskeleymesi adı altında, kimlerin Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesine, özellikle Kemalizm'e ve altı oka saldırdığına bakmak zihin açıcıdır!
- "**Adalet Yürüyüşü**"; konjonktürel olaylara ve gündelik gelişmelere teslim olmaksızın, siyasi rant ve ikbal düşünmeksizin, olayların ve kişilerin etkisi altında kalmaksızın yapılması gerekeni doğru zamanda ve doğru biçimde yapmaktır. Tutarlılık, cesaret, dürüstlük ve kararlılık gerektirir. Önüne çıkan iki yoldan düz ve kolay olanından gitmemek, yokuş yukarı tırmanmak ve tarihin bıraktığı ayak izlerini izlemektir. Bu yürüyüş bir yön duygusundan yoksun olursa yoksa yahut pusula doğru değilse, arızalıysa yol çatallaştığında doğru yolu belirlemek son derece güçtür.
- "**Adalet Yürüyüşü**", emperyalizmin Türkiye üzerindeki oyunlarını doğru okumak ve buna göre tavır alabilmektir. Şu halde bu yolculuğun çıkış noktası anti-emperyalizm, varış noktası ise, her alanda tam bağımsızlıktır.

"**Adalet Yürüyüşü**"; Emperyalizmin hiç bir etnik, mezhepsel, dini veya başkaca bir alt kimliğe bakmaksızın bu coğrafyada yaşayan herkesin, yani tüm yurttaşların kanını emdiğini anlamak, bu nedenle Türkiye'ye dayatılan alt kimlik politikalarını açık bir şekilde reddetmektir. Etnikçilik, mezhepçilik, hizipçilik, bölgecilik, hemşericilik, cinsiyetçilik yapmaksızın, kimsenin alt kimliğini sorgulamaksızın ve vurgulamaksızın bu güzelim coğrafyanın tüm insanlarını yurttaşlık temelinde birleştirmek, bir millet olma şuuru ile kucaklamaktır. Toplumunu yüzdelere, kesirlere, cephe ve kamplara, mahallelere bölmektir. Yani çarpma, çıkarma veya bölme değil, toplamadır !

"**Adalet yürüyüşü**", olayların, kişilerin gölgesinden sıyrılarak, kişiselleştirmeden ve siyasallaştırmadan ilkelerin peşinden gitmektir! İktidarın yanlışlarını dile getirmekle yetinmeden, tüm davranışlarını ve politikalarını haklı da olsa iktidar karşıtlığı

üzerine kurmaksızın, topluma kimliğini yansıtan tutarlı, bütüncül bir politika sunabilmektir. İktidarın veya gündelik olayların belirlediği gündeme sıkışmaksızın planlı, sistematik ve sade bir dille Türkiye'nin önemli, acil, gündelik sorunlarını cesurca ele alıp tutarlı bir biçimde çözümlerini de ortaya koymak, günbegün fikir değiştirmemek, savrulmamaktır. Bu uğurda her türlü eleştiriyi ve riski de göze alabilmektir.

Çünkü "**Adalet Yürüyüşü**" öncelikle; adaletin bir altyapıya ihtiyaç duyduğunu anlamak, bu açıdan da adaletin gerekli zihinsel, toplumsal, sistemsal ve hukuksal altyapısını oluşturmak adına ciddi bir iktidar alternatifi olabilmekle başlayan bir iktidar yürüyüşüdür. İşte bu nedenle uzun soluklu ve meşakkatli bir yolculuktur. Bireysel bir yürüyüş değil, inanmış bir ekip ve kadro ile toplumsal bir yürüyüştür. Kolektif bir iddia, heyecan, coşku, şahlanıştır.

"**Adalet yürüyüşü**"; ülkenin bölünmez bütünlüğü ile, Cumhuriyetle sorunu olmayan, ülkesine ve milletine ihanet etmeyen herkesi kucaklarken, emperyalizmin kucağındakileri, onun işbirlikçilerini, taşeronlarını, türlü maskeler arkasında, sahte kimlik ve kılıklarla bu ülkenin birliğine, bütünlüğüne kastedenleri, ülkesine ihanet edenleri gözünü kırpmaksızın yolun dışına itebilmektir. Çünkü yanışın geri dönüşü ve affı vardır ama ülkeye ihanetin yoktur! Çünkü **Adalet** istisnasız herkes içindir, herkesin hakkıdır, hatta ona gerçekten inanmayanların bile... Bu nedenle adalet herkes için aranır ancak herkesle aranmaz !

GERÇEK "ADALET YÜRÜYÜŞÜ" ATATÜRK'ÜN İZİNDEN YÜRÜMEKTİR

Şu husus da son derece önemlidir: Bu ülkede, gerçek (eski) Yeni Türkiye'de (Yani Graham Fuller'in "Yeni" Türkiye'si değil, Mustafa Kemal Atatürk'ün "Yeni Türkiye"sinde) "adalet yürüyüşünü" başlatan Milli Mücadelenin Önderi ve yol arkadaşlarıdır. Bugün yaşadıklarımızın temelinde de bu kutlu ve mutlu yürüyüş güzergahından saparak, yeniden emperyalizmin belirlediği rotaya girmemiz yatmaktadır. Bunda, Cumhuriyeti ve Atatürk'ü zerre kadar anlayamamış Cumhuriyet Hükümetlerinin vebali büyüktür !

Türkiye'yi hak ettiği adalet ve refaha ulaştıracak olan şey, yapay ayırımları, hormonlu düşünceleri bir yana bırakarak alt kimlik ve kutuplaşma tuzağına düşmeksizin farklılıkları değil ortaklıkları öne çıkararak somut bir düşünce etrafında, yani Atatürk İlkeleri ve politikalarında bir araya gelmek, rejim kavgaları ve kaygılarıyla enerjimizi birbirimize harcamadan, birbirimizi kırıp dökmeden üretime, kalkınmaya, sorumluluk bilinci ile hak ve özgürlüklere yönelmektir. "Kindar" değil, birbirine saygılı, hoşgörülü, insan, yurt, doğa sevgisi ile dolu nesiller yetiştirmektir. Bizi birbirimize sımsıkı bağlayacak olan şey aynı coğrafyayı, aynı geçmişi ve geleceği, aynı kültürü, aynı kaderi paylaşmaktan kaynaklanan yurttaşlık bilincidir.

Şu halde gerçek "**Adalet Yürüyüşü**", tarihte emperyalizme en büyük tokadı atmış, sadece Türk Milletinin değil, doğunun ve tüm mazlum milletlerin de kahramanı Atatürk'ün izinden yürümektir. Kimsenin uydusu olmadan, evrenseli reddetmeksizin milli kimliği muhafaza ederek onurlu, başı dik, üreten, kendi kendine yeten, bilimde, teknolojiye ileri giden bir ulus olarak uygar uluslar seviyesine çıkmaktır. Emperyalizmin bu yoğun saldırı ve kuşatması altındayken Atatürk'e ve altı oka sarılmanın tam da zamanıdır. Yeri gelmişken **Gandhi**'nin şu sözünü anımsamakta yarar vardır: "**Mustafa Kemal İngilizleri yeninceye kadar, Tanrıyı da İngiliz zannedirdim**". Bu arada, tarihe mal olmuş çok saygın, çok değerli bir çok liderin ortak paydasının Atatürk'e büyük saygı duymaları olduğu gerçeği de bize bir şeyler anlatabilmelidir. Görüldüğü gibi bizim milli Önder'imiz, Gandhi gibi büyük değerlere de örnek ve esin kaynağı olmuş bir rehberdir. Şu halde çok saygı duyulan ve yararlanılması gereken kişiler olsa da başka bir lidere öykünmeye gerek yoktur.

- **Atatürk'ün izinden yürümek** ise sadece ismini zikretmek, şeklen resimlerini bulundurmamak değil, ülkeye altın yıllarını yaşatan politikalarını bütünüyle, sulandırmaksızın kararlılıkla benimseyip uygulamaktır. Politik ve ekonomik bağımsızlığımızı geri kazanmadan, ekonomimizi ve demokrasimizi güçlü kılmadan, hukuk devletinin tüm kurumları ve kurallarını hayata geçirmeden, tekrar bir millet olma bilinciyle iç barışı, gerçek kardeşliği sağlamadan ülkeye adalet gelmesini ummak boş bir hayalden ibarettir, en azından fazla iyimser bir bakıştır.

- "**Adalet Yürüyüşü**" aynı zamanda bir bayrak yarışıdır. Şu halde bu uzun soluklu yürüyüş; gerektiğinde, bir talep veya

zorlama dahi olmaksızın, ülke menfaatleri adına kendiliğinden her türlü koltuğu, makamı, mevkiyi bırakabilmeyi, yani taze bir başlangıç, heyecan ve umut için bayrağı vakitlice devredebilmeyi de gerektirir.

- En önemlisi "**Adalet Yürüyüşü**"; doğru bir ideolojiyle, milli bir ruh ve heyecanla, bir ideal etrafında birbirine kenetlenmiş, amaçları kendilerini değil düşüncelerini, ideallerini ve ülkeyi bir yerlere getirmek olan, dürüst, namuslu, yurtsever, doğru kişiler ve kadrolarla, milli güçlerle, halkla başarıya ulaşır.

- Ancak bu nitelikleri bünyesinde barındıran bir "**adalet yürüyüşü**", er veya geç ama mutlaka sonuca ulaşır. Tarih ve 29 Ekim 1923 ile sonuçlanan Milli Mücadelemiz bu gerçeğin tanığıdır.

BU ZİHNİYETTEN ADALET ÇIKMAZ

Bu arada Cumhurbaşkanı şu ifadelerde bulunmuş: "**Adalet yollarda değil adliye binalarında aranır**". İşte sorun tam da budur! Adalet, bina ile ilgili değildir. Sistem ve vicdan ile ilgilidir. İçinde "**adalet**" yoksa adliye sarayı sadece "**saray**" dan, "**bina**" dan ibaret olur! Şu halde tek başına bina, ve o binanın öyle adlandırılması, bir mekanı "**adliye**" kılmaz. Tıpkı sadece hukuk fakültesini bitirmek, kürsüde oturmak, cübbe giymenin kişiyi tek başına "hukukçu", "hakim" ve "savcı" kılmadığı gibi. Yakın geçmiş bunun acı ve vahim örnekleri ile doludur. Adalet gerçekten adliye binalarında bulunabilse yollara da gerek olmaz. **Adaletin, etkin bir biçimde adliye binalarında aranmasının alt yapısını oluşturamayanların, bunu olanaksız kılanların, adaleti siyasi çıkarlara kurban edenlerin bu konuda söyleyebileceği bir söz yoktur!**

Aynı şekilde yakın geçmişte, yargıya, hakim ve savcılara demediğini bırakmayan, değil tavsiye ve telkin, açık açık tehdit edenlerin bugün yargıyı tutsak ettikten sonra Anayasanın 138. maddesini hatırlatması tam bir trajedidir. Elbette bu tespit, ilkesel olarak bu anayasal hükmün gerekliliğini ve ona uyulma zorunluluğunu ortadan kaldırmamaktadır. Bağımsız ve tarafsız bir yargıya kimse emir veremez, tavsiye ve telkinde bulunamaz, bulunmamalıdır. Buna karşılık bağımsız ve tarafsız olmayan, bağımsızlığını koruyamayan, Türk Milleti adına değil, başkaları adına karar veren güdümlü bir yargı da her türlü eleştiriye açıktır, çünkü "yargı" olma vasfını yitirir.

Eğer yargı tutsak alınarak adalet, adliyenin dışına çıkarılmışsa, adliye binalarında bulabileceğiniz tek şey; görünürde bir "hukuk" eliyle hukuksuzluktur, adaletin bağımlı, hukuksuz ve vicdansız "hukuka" boğdurulmasıdır... Yasal ve meşru olan hiç bir şey ise kimsenin bir lütfu değildir!

Zorbalığı ve hukuksuzluğu "hak", hak ve özgürlükleri ise "lütf" olarak gören zihniyetten adalet çıkmaz!

Ümit Kocasakal

Odatv.com



Ümit Kocasakal



Diğer Yazıları

Herkes yargıyı rahat bıraksın

22.02.2020

Bir hakkı teslim etmem lazım

18.02.2020

CNN Türk'e neden çıktım

13.02.2020

CHP'ye asıl kumpas ne zaman kuruldu

30.11.2019

"Zafer" illüzyonlarına yeni "kahramanlara" sahte "yoldaşlara" halk dalkavukluklarına ihtiyaç yok

12.11.2019

Törene karşı doğru tavrın 12 maddede yanıtı

01.09.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar



Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021



Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021



Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021



Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021



Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021



Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021



Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021



Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021



Sami Mentş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021



Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar



Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.



ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

